

Gewoon Groene Komkommertijd

Het is komkommertijd. Dus was er Tijd voor Duurzame ontwikkelingssamenwerking, in onze Doe Gewoon Groen maar deze keer wel erg ver-van-ons-croissantkruimels-in bedshow of extra gevulde brunch.

Aan mij de ondankbare taak u nog wat stichtelijks mee te geven waarna u op hypersensitieve muzieknoten, de keuze van onze zo gewaardeerde Bram zo de warme zondagmiddag in richting BBQ kan drijven.

Uw columnist heeft vorig jaar in het verre Niger (Nigèr) zelf ruim 50 vrouwen getraind in het houdbaar maken van tomaten zodat er ook in het laag seizoen hoogwaardige groente kan worden gesmikkeld. Ik heb als man mijn 50 vrouwen toen meteen gevraagd hoeveel kinderen ze al hadden. Er waren erbij die 8 kinderen scoorden. Even snel gegoogled. Niger heeft de snelst groeiende bevolking van Afrika en de bevolking in heel Afrika zal deze eeuw van 1 miljard naar 4 miljard CO2-producenten aan het eind groeien. Oeps, mijn organisatie, de PUM Netherlands, Senior Experts, draagt bij aan deze CO2-bubbel. Wij kunnen dus een proces aan onze broek krijgen. Van die nieuwe Jeanne D'Arc tegen de mondiale CO2-productie, ons bloedeigen Marjanneke van Urgenda. Ik kan wel zonnepanelen op mijn dak hebben, maar ondertussen werk ik met voorbedachte rade aan het verbeteren van de groeicondities voor nog eens 3 miljard extra CO2-boerende konijnen. Dan zetten mijn 12 zonnepaneeltjes op mijn dak geen zoden aan de dijk tegen de stijging van de zeespiegel.

Die konijnen is niet racistisch of neerbuigend bedoeld. Daar moet ik wel voor oppassen sinds liefst Folkert Jensma, oud-hoofdredacteur van het NRC, mij daar terecht op wees. Ik ben zelf namelijk ook een

konijn. Of beter een haas, ik heb grote oren. Ik heb een stevig katholiek verleden. Vorig jaar kwam ik in Ethiopië, in Addis Abeba, Vader Angelo tegen. Een bijzondere mannetjesputter. 2.5 miljoen bomen geplant. Hij runt daar nu een internaat voor straatboefjes, waar zo'n 200 jongens een opleiding en een toekomst krijgen. Hij kwam uit een goed katholiek gezin van toen heel normaal 14, hij zelfs van 15 kinderen. Bij nummer 15 raakte zijn moeder invalide.

Ik ben een generatie jonger en ik zat nog met drie zussen opgescheept. Geen 14 konijnen maar 3 en een haas. Altijd ruzie wie er in het midden achterin de Mini moest zitten. Een generatie verder ben ik gezegend met twee dochters. 2 schatten van meiden. De oude konijnenheuvel van Vader Angelo, Italië, scoort nu toepasselijk, konijnen houden van wortels, de wortel uit 2 = 1,4 kinderen per vrouw. 10 x minder dan maar drie generaties terug. En dat met de zegen van de paus. Zo snel kan het omslaan, door goede opleiding, voeding, gezondheidszorg, vergeet vooral niet verbetering van de positie van de vrouw, kortom, allemaal zaken waar duurzame ontwikkelingssamenwerking bij kan ondersteunen.

Een mondige Eva zet immers zoden aan de dijk. Bij mij was het bij twee dochters einde oefening.

Ik verheug me overigens wel straks op mijn lamskoteletje op de BBQ waarbij mijn nog altijd mondige Eva mij nog aan de stukjes komkommer, met schil, denk aan je vezels, zal herinneren. Het is en blijft komkommertijd.